

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 7/2026-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] zastúpenej SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova 8, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-5C/67/2015 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav a sťažnostná argumentácia

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-5C/67/2015. Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov. Zároveň žiada o priznanie finančného zadostučinenia vo výške 5 000 eur a náhrady trov konania.
2. Sťažovateľka sa žalobou podanou na Okresnom súde Bratislava I 11. mája 2015 domáhala proti žalovanému ochrany osobnosti. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom z 19. júna 2019 žalovanému uložil povinnosť doručiť sťažovateľke písomné ospravedlnenie v znení petitu žaloby, zaplatiť jej náhradu nemajetkovej ujmy 35 000 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaný rozsudok okresného súdu napadol odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 15Co/225/2019-620 z 31. marca 2021 tak, že potvrdil rozsudok okresného súdu v časti výroku I. V časti výroku o náhrade nemajetkovej ujmy a náhrade trov konania rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
3. Žalovaný podal proti potvrdzujúcej časti rozsudku krajského súdu 19. júla 2021 dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 7Cdo/34/2022

z 22. augusta 2023 tak, že dovolanie žalovaného proti výroku potvrdzujúceho rozsudku krajského súdu z 31. marca 2021 zamietol a sťažovateľke priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Následne mestský súd vo veci rozhodol v poradí druhým rozsudkom zo 14. februára 2024 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľke nemajetkovú ujmu 30 000 eur a vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalobu zamietol. Žalovaný proti rozsudku mestského súdu podal 6. marca 2024 odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 15Co/13/2025-876 z 28. februára 2025 tak, že napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie. V napadnutom konaní nebolo do dňa podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté.

5. Ústavný súd už v minulosti vyslovil porušenie práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi mestského súdu v napadnutom konaní, a to nálezom č. k. III. ÚS 688/2024-18 z 26. marca 2025. Ústavný súd zároveň prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných priet'ahov, sťažovateľke priznal finančné zadost'učinenie vo výške 3 000 eur a náhradu trov konania. Nález nadobudol právoplatnosť 11. apríla 2025.

6. Sťažnostná argumentácia je založená na tvrdenom porušení označených práv zbytočnými priet'ahmi mestského súdu, ktorý ani v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu v konaní meritórne nerozhodol. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že po vrátení veci krajským súdom bolo nariadené pojednávanie na 23. jún 2025, ktoré bolo po neefektívnom prejednaní veci odročené na 12. november 2025. Dňa 21. októbra 2025 bolo nariadené pojednávanie zrušené z dôvodu pridelenia spisu novému zákonnému sudcovi, ktorý sporovým stranám oznámil, že nový termín pojednávania určí až po oboznámení sa s obsahom spisu.

7. Sťažovateľka je toho názoru, že mestský súd napriek výslovnému príkazu ústavného súdu postupuje naďalej priet'ahovo a *de facto* ignoruje priamo uloženú povinnosť konať a rozhodnúť vo veci bez zbytočných priet'ahov. Pridelenie veci novému zákonnému sudcovi považuje sťažovateľka za bizarné, keďže predošlá zákonná sudkyňa, ktorá bola v spore zákonnou sudkyňou od roku 2015, odročila ostatné pojednávania s jednoznačným deklarovávaným zámerom rozhodnúť vo veci. Odročenie pojednávania z dôvodu „štúdia spisu“ je neakceptovateľné, najmä ak ide o reštančnú vec s aktuálnym a priamo zaväzujúcim priet'ahovým nálezom ústavného súdu. Vzhľadom na procesné štádium sporu nemožno tolerovať skutočnosť, že sudca nie je schopný oboznámiť sa so spisom počas viac než troch mesiacov. Keďže pojednávanie nebolo nariadené ani do podania tejto ústavnej sťažnosti, stav bezvýsledného štúdia spisu pretrváva už päť mesiacov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru zbytočnými priet'ahmi mestského súdu v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 688/2024-18 z 26. marca 2025, teda od 11. apríla 2025.

9. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. Ústavný súd pripúšťa, že celková dĺžka napadnutého konania je neprimeraná. Nemožno však opomenúť skutočnosť, že od právoplatnosti predošlého nálezu ústavného súdu (11. 4. 2025) do dňa podania ďalšej ústavnej sťažnosti (23. 12. 2025) sťažovateľky uplynulo len 8 mesiacov, pričom mestský súd v tomto období uskutočnil 1 pojednávanie. Aj pri pripustení prvku neefektívnosti, ku ktorému došlo z dôvodu zmeny v osobe zákonného sudcu, prípadný zbytočný priet'ah zo strany mestského súdu v súčasnosti nemá sám osebe ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie a bola dostačujúca pre opätovné konštatovanie porušenia označených práv.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

12. Nad rámec uvedeného však ústavný súd uzatvára, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby v budúcnosti pri pretrvávajúcej existencii zbytočných priet'ahov zo strany konajúceho súdu po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu ďalšiu ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu